

Det andet, jeg tror er vigtigt, er, at der er så stor offentlighed og så stor debat som overhovedet muligt om de indkøb, der foretages. Så der er synlighed, at der er luft.

Derfor vil jeg opfordre til, at kunstmuseerne over én kam er meget opmærksomme på vigtigheden af at offentliggøre, hvad de laver. Jeg har foreslået, at man skulle indkalde til offentlige møder en gang imellem for at vise de kunstværker frem, man har indkøbt, og også for at forklare, hvorfor man har indkøbt, som man har. Ikke fordi vi skal til at etablere folkedomstole, men hvis kunsten skal have en funktion i samfundet, skal den være til debat, og det må vores kunstmuseer også bidrage til.

Det tredje er selvfølgelig, at vi alle sammen – os, der har et ansvar for at udstikke rammerne for den kunstneriske virksomhed i Danmark – er meget, meget opmærksomme hele tiden, og det er det, forslaget til vedtagelse, som er fremlagt her, også understreger: at vi skal være opmærksomme.

På tirsdag har vi muligheden for at fortsætte den her debat, og jeg tror, vi dér i meget højere grad, end vi har gjort i dag, kommer ind på, hvad det er, vi i øvrigt kan gøre for at understøtte udviklingen af kunsten i Danmark.

Det, jeg synes, vi har sikret med forslaget til vedtagelse i dag, er, at et flertal i Folketinget på den ene side har udtrykt, at man er meget enig i den måde, vi støtter kunsten på i Danmark, og på den anden side er forslaget til vedtagelse et udtryk for en kritisk opmærksomhed: kan vi gøre det her bedre?

Så jeg er ikke enig med hr. Melchior i, at det her er status quo. Jeg er mere enig med hr. Søndergaard i, at det er en proces, vi her har sat i gang. Det er en fornuftig balancegang, som forslaget til vedtagelse er udtryk for. Det er den balancegang, som god kulturpolitik gøres af.

Det eneste, der måske mangler i det her forslag til vedtagelse, er et lille udredningsarbejde om begrebet »armslængdeprincippet«, men det bør nok være en fodnote.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forespørgerne, hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes også, der er grund til at sige tak for debatten – sådan set begge debatter, vi har haft i dag. Det var ærgerligt, at vi ikke kunne tage

dem samtidig, men det ønskede Dansk Folkeparti ikke.

Men jeg synes, det har været godt med den her debat, fordi den har vist bred opbakning til, at der skal gives kunststøtte. Her fra Folketinget har der været bred opbakning til det. Det har været godt med enighed om, at Folketinget ikke skal agere som smagsdommer, og det har også været godt med enighed om, at statslig støtte til dansk kunst og danske kunstnere skal tilgodese et mangfoldigt kunstnerisk udtryk, og det skal ikke være et spørgsmål om, at bestemte kunstneriske udtryksformer skal støttes.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i en enkelt bemærkning, som hr. Søren Hansen kom med, som jeg synes var fuldstændig rigtig. Han sagde nemlig, at det var vigtigt, at der var mere end et parnas, man kunne henvende sig til. Og det er så sandt, som det er sagt. Det er vigtigt, at der er mere end et parnas.

Men så er det jo også vigtigt, at de forskellige parnasser, man henvender sig til, reelt består af forskellige personer. Så er det jo vigtigt, at vi ikke har en situation, hvor det er den samme gruppe af mennesker, der den ene dag er på det ene parnas, den næste dag på det andet parnas, den tredje dag på det tredje parnas og så fremdeles i en flot karrusel. For så får vi reelt ikke valgfriheden i forhold til flere parnasser. Så får vi et lukket system, og så får vi risikoen for, at formelt set fuldstændig uafhængige parnasser samstemmende sidder og beslutter at indkøbe nøjagtig den samme kunstneriske udtryksform.

Det er selvfølgelig derfor, at vi har været optaget af det der med mangfoldigheden. Det er derfor, vi har været optaget af det med sammensætning af de forskellige udvalg. Vi er glade for, som også kulturministeren lægger op til, at tage en reel diskussion om de problemer, der er mellem et repræsentantskab, som sammensætter et tremandsudvalg, et repræsentantskab, hvor nogle fra det repræsentantskab så får støtte fra tremandsudvalget osv. Der er nogle reelle problemer, og de problemer skal vi diskutere. Det vil vi selvfølgelig også i den kommende periode følge op med § 20-spørgsmål og på andre måder, indtil vi får en redegørelse, vi kan diskutere videre ud fra.

Jeg er afslutningsvis meget enig med ministeren i, at denne her diskussion opsender et signal. Det er et signal mod indspisthed, det har været et signal mod favorisering af støtte til bestemte kunstneriske udtryk. Og på den måde